Ročník 3 Číslo 11 únor 2008

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farníky obcí
Hajany, Ořechov, Prštice, Radostice, Silůvky, Tikovice.

ÚVOD

Pravý půst

Zdalipak půst, který já si přeji, není toto:
Rozevřít okovy svévole,
rozvázat jha,
dát ujařmeným volnost,
každé jho rozbít?
Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému,
přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší?
Vidíš-li nahého, obléknout ho,
nebýt netečný k vlastní krvi?
Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo
a rychle se zhojí tvá rána.
Před tebou půjde tvá spravedlnost,
za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva.
Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví,
vykřikneš o pomoc a on se ozve:
„Tu jsem!"
Odstraníš-li ze svého středu jho,
hrozící prst a ničemná slova,
budeš-li štědrý k hladovému
a nasytíš-li ztrápeného,
vzejde ti v temnotě světlo
a tvůj soumrak bude jak poledne.

Iz 58,6-10

DUCHOVNÍ ŽIVOT

Vědomí hříchu

Postní doba je doba pokání. Pokání předpokládá vinu a smír, a především vědomí hříchu. Slovo hřích se dnes v rozhovorech neozývá tak často. Příklad: Společnost mužů a žen sedí u stolu a vypravují si. Řekne někdo při rozhovoru: „To nedělejte, to je hřích!" Ne, to nezaslechneme. Slyšíme spíše: „To nedělejte, policie by po Vás šla!" To slyšíme častěji. A když někdy někdo řekne: To nedělejte, to je hřích! Druzí se usmějí a řeknou, jak staromódně se vyjadřuje. Slovo hřích tedy mizí a s ním se ztrácí vědomí hříchu. Lidé se spokojují s pozemskou spravedlností. Jsem slušný člověk, o mně nikdo nemůže říct něco špatného, s policií jsem se nikdy nestřetl.

Spokojeni sami se sebou procházejí tito lidé životem bez vědomí hříchu. Je však mnoho věcí, o které se policie ani lidské zákony nestarají. Jsou to hříšné činy, slova, myšlenky – nikdo je nevolá k zodpovědnosti, nezneklidňují se, myslí si, že je všechno v pořádku. Dnešní člověk ztratil vědomí hříchu a kdyby se někdo odvážil připomenout mu hřích – odsekli by: „Hřích? Copak je to hřích? Já žádný nemám, já žádný nevidím." Hněv, závist, sobeckost, pohrdání druhými – co je to, když se toho člověk dopouští? Nejsem si toho vědom? Ani není omluvou, že se toho dopouští druzí. Sv. Jan píše v 1. listě: *„Řekneme-li, že hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda."* Jak se má očistit ten, kdo neví, že je zašpiněný? Jak se má léčit ten, kdo si není vědom, že je nemocný? O takovém člověku platí slova Apokalypsy: „Máš jméno, jako bys žil, ale jsi mrtvý." K probuzení uvědomění hříchu nás vede konat pokání. O odměně za pokání čteme na konci podobenství o ztracené ovci. Kristus říká: *„ Pravím Vám, že v nebi bude větší radost nad jedním hříšníkem, který koná pokání, než nad devadesátidevíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují."* Radost v nebi – to je ta pravá radost. Na zemi se člověk raduje z všeličeho, raduje se i z toho, nad čím by se měl rmoutit. Radost nebešťanů nepodléhá omylům. Jsme hříšníci, vyznáváme to, nechceme patřit k těm samolibě spravedlivým, kteří si myslí, že pokání nepotřebují. Radostné pokání s nadějí bude příčinou, že nad námi se bude nebe radovat.

P. Bohuslav Bláha

SVĚTCI BLÍZCÍ NAŠIM SRDCÍM

Svatý Blažej

Blažej byl ve IV. století biskupem v Sebaste v Arménii (dnešní Sivas v Turecku). Rok jeho narození není znám, zemřel r. 316 mučednickou smrtí za vlády císaře Liciana. O jeho životě nic bližšího známo není, existují pouze zprávy v legendách. K pochopení životních osudů svatého Blažeje je nutné alespoň nastínit situaci, která byla v oblasti, kde žil, v tehdejších dobách nastolena - roku 313 byl v Miláně vydán edikt, dohoda mezi západořímským a východořímským císařem (mezi Konstantinem a Liciniem), o poskytnutí náboženské svobody křesťanům. Tento edikt ale nebyl dlouhý čas v Malé Asii dodržován, křesťané byli pronásledováni a biskup Blažej byl nucen odejít z města do hor a tam

žít skrytý několik let. Blažej měl určité léčitelské schopnosti, kterými si získal širokou popularitu mezi prostým lidem. Svatý Blažej je uctíván ve východní i západní církvi jako patron a přímluvce proti nemocem. Je jedním ze čtrnácti tzv. svatých pomocníků. V den jeho liturgické památky se v kostelech udílí tzv. svatoblažejské požehnání. Jde o akt povzbuzení v těžkostech každodenního života a ujištění, že člověk nikdy nezůstane sám, že vždy nalezne někoho, kdo mu pomůže, kdo jej vyléčí. */Z.F./*

„Na přímluvu sv. Blažeje, biskupa a mučedníka ať tě Pán chrání od všech nemocí duše i těla a dá ti své požehnání."

Svátek slavíme 3. února.

Je patronem: stavebních dělníků, kameníků, česáčů vlny, trpících lidí, vzývá se při krčních bolestech

Atributy: hořící svíce, lesní zvířata, ptáci, zkřížené svíce jako symbol bezmocných svázaných rukou

ŽIVOT VE VÍŘE

Gianna Beretta Molla

Nedávno jsem dočetla knihu o životě Gianny Berety Molla (1922 – 1962), italské lékařky a matky čtyř dětí, která právě pro své čtvrté dítě obětovala svůj život. Snad o ní mnozí už víte, ale i tak bych to podstatné

z jejího života ráda zmínila (pro ty, kteří o této ženě zatím neslyšeli).

V době, kdy Gianna žila, byl rozšířen názor, že svatost je něco pro řeholníky, kněze a mnichy. Že o ni má usilovat každý člověk, začal opětovně zdůrazňovat až Druhý vatikánský koncil. Svatost rozhodně neznamená únik do sféry snění a naříkání nad zkažeností světa. Co to znamená v praxi, můžeme vidět na životě matky a lékařky Gianny. */G. Pelucchiová, Život za život/*

Narodila se 4. 10. 1922 jako desáté z třinácti dětí nedaleko Milána. Rodiče byli hluboce věřící lidé a svoje děti podporovali ve studiích. Dva synové a dvě dcery vystudovali medicínu, jedna dcera se stala doktorkou farmacie, tři další děti inženýry a dva synové byli vysvěceni na kněze. Gianna ukončila svá lékařská studia v roce 1949. Její přátelé se shodli na tom, že byla nejen příkladnou mladou ženou, ale že byla také velice sympatická, šarmantní a radostná. Být povolán k lásce – ve službě nemocným – pomáhat a léčit, to byla potřeba jejího srdce. Gianna si rozšířila svou

aprobaci a v r. 1952 složila úspěšně všechny zkoušky z oboru pediatrie a ihned si otevřela ambulanci ve svém rodném městě.

Brzy potom se Gianna seznámila se svým budoucím manželem Petrem Molla. Byl to odvážný věřící muž, který vedl velkou továrnu. Petr chtěl podpořit práci Gianny a její péči o nemocné a trpící, nechal pro ni postavit novou, větší ordinaci. Gianna a Petr se vzali 24. září 1955 a oba zasvětili svou rodinu Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Novomanželé se dohodli, že se budou denně modlit růženec. V listopadu roku 1956 se jim narodil syn Petr, za rok přišlo na svět druhé dítě Maria-Zita a v červenci 1959 se narodila holčička Laura.

Gianna milovala své děti i svého manžela. Dokázala si užívat života v drobných i velkých radostech. Byla krásná, inteligentní a laskavá. Ráda se smála. Milovala jízdu autem, hory, lyže, květiny, hudbu… Statečně nesla obtíže života matky a lékařky. Měla velkou úctu a důvěru k Panně Marii, všechny své děti zasvětila Matce Dobré rady.

V srpnu 1961 Gianna otěhotněla počtvrté. V druhém měsíci těhotenství se v děloze objevil nádor, který rychle rostl a ohrožoval růst dítěte. Lékaři doporučili radikální operaci, při které by dítě zemřelo, matka by byla zachráněna a další děti by už mít nemohla. S tím Gianna rozhodně nesouhlasila a rozhodla se pro jinou operaci, kdy bude odstraněn pouze nádor. Operace se uskutečnila a dítě se tak podařilo zachránit. Nádor se ukázal jako nezhoubný a byl zcela odstraněn. Gianna však vyléčena nebyla. Čekalo ji sedm měsíců velkých bolestí a skrytá psychická i duševní trýzeň. Sama byla lékařka, takže prognózu znala: šance na přežití matky po porodu nebyla ani 10 %. Bylo jí 39 let. Myšlenka, že by musela nechat své děti a svého manžela samotné, ji velmi trápila.

Termín porodu měl být právě o Velikonocích 1962. Když odjížděla do nemocnice, řekla toto: „Jdu do nemocnice, ale nevím, zda se opět vrátím. Porod bude těžký, možná, že se nám podaří zachránit jen jednoho z nás obou, ale já chci, aby moje dítě žilo! Modlete se za mě hodně, mám strach. Modlete se, abych splnila Boží vůli."

Na Bílou sobotu se v jedenáct hodin narodila zdravá holčička. Po statečné mamince dostala jméno Gianna. Několik hodin po porodu nastaly rodičce obávané komplikace a vysoká horečka. Lékaři bojovali o její život, ale byl to marný boj.

Gianna Beretta Molla zemřela v sobotu velikonočního oktávu, doma, v přítomnosti manžela a rodiny. Po oznámení smrti mladé lékařky a matky, začali lidé v děkovném obdivu proudit k vystavenému tělu. Místní farář nikdy předtím nezažil tolik lidí u sv. zpovědi. Mnozí hledali smíření s Bohem, než vstoupili do domu zesnulé. To bylo první světlo v bolesti Petra Molla, když viděl, jak život a příklad jeho ženy začíná přitahovat stále více lidí. Tehdy začal tušit, že Bůh si Giannu vyvolil ještě k dalekosáhlejšímu poslání. Mnozí se k ní začali obracet ve svých potřebách a starostech, došlo k několika nevysvětlitelným vyléčením, která církev a odborní lékaři uznali za zázrak.

Dne 16. května 2004 svatořečil papež Jan Pavel II. Giannu Berettu Molla. Stalo se tak 42 let po té, co obětovala svůj život z lásky ke svému nenarozenému dítěti a jako Kristus projevila lásku až do krajnosti. Svatořečení se zúčastnil její 92-letý manžel se čtyřmi dětmi. Gianna Emanuela, za kterou její matka položila svůj život, pracuje také jako lékařka. /L.S./

Z VELIKONOČNÍHO KALENDÁŘE

Zatímco Vánoce mají stabilní datum a okolní svátky se pohybují nanejvýš v rozmezí týdne, mají Velikonoce – přesně vzato slavnost Zmrtvýchvstání Páně – k dispozici větší kalendářní rozptyl. Mohou připadnout na den mezi 22. březnem a 25. dubnem. Je to dáno tím, jak se určuje jejich datum. Z Písma víme, že Kristus vstal z mrtvých v neděli po židovském svátku Pesach – přímém předchůdci našich Velikonoc. Svátek Pesach se slavil v polovině jarního měsíce, který měl v židovském kalendáři jméno Nisan. A protože Židé používali lunární kalendář (nový měsíc pro ně začínal, když Měsíc na obloze byl ve fázi zvané „nov"), víme, že tenkrát byl úplněk. Chceme-li se tedy co nejvíc přiblížit původním Velikonocům, slavíme ty své – jednoduše řečeno – první neděli po prvním jarním úplňku. Ale to jsou dosti složité výpočty, které raději přenecháme astronomům a matematikům. Letošní Velikonoce jsou nezvykle brzy – už 23. března.

Velikonocům předchází postní doba se svými čtyřiceti dny a šesti nedělemi. Pokud by vám to nevycházelo do počtu, vězte, že samotné neděle se do ní nezapočítávají, protože každá neděle jsou vlastně „malé Velikonoce", kdy se nepostíme. Na jejím počátku stojí Popeleční

středa, den přísného postu. Počet čtyřiceti dní odvozujeme od doby Kristova pobytu na poušti, jak o něm čteme v evangeliích.

Slavností Zmrtvýchvstání Páně začíná doba velikonoční. Ta trvá padesát dní – poslední den, je to opět neděle, se slaví slavnost Seslání Ducha svatého alias Letnice. Z biblických Skutků apoštolů víme, že Duch svatý byl seslán právě padesátý den po Velikonocích. Rovněž z Písma víme, že čtyřicátý den po svém zmrtvýchvstání vstoupil Kristus na nebesa. Proto také ve čtvrtek po 6. velikonoční neděli, tedy 40 dní po Velikonocích slavíme Nanebevstoupení Páně.

Po svatodušních svátcích pokračuje opět liturgické mezidobí. V něm se však slaví ještě několik pohyblivých svátků, které odvozujeme od Velikonoc. Je to slavnost Nejsvětější Trojice týden po slavnosti seslání Ducha svatého, slavnost Těla a Krve Páně následující čtvrtek a slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v pátek dalšího týdne.

O Velikonocích se setkáváme se symboly, některé jsou ryze náboženské a dotýkají se samé podstaty víry, jiné nemají s křesťanstvím nic společného a jsou spíše záležitostí lidové tradice. Mezi náboženské symboly patří například:

Svíce – Křesťanští umělci vyzvedali okolnost, že svíce se skládá ze dvou částí, připomínajících dvojí přirozenost v Kristu. Oheň symbolizuje Kristovu božskou přirozenost, vosk jeho obětované lidství. Velikonoční svíce s pěti kadidlovými zrny, symboly Kristových pěti ran, je symbolem vzkříšeného Vykupitele, který se stal světlem světa.

Beránek – Je jedním z nejstarších křesťanských symbolů a má biblické základy. Připomíná starozákonní izraelský kult, v němž se denně obětoval beránek na odpuštění hříchů (např. 1 Mojž 4,4). V souhlase s výrokem sv. Jana Křtitele pak symbolizuje beránek Ježíše Krista, Vykupitele (Jan 1,29). Velikonoční beránek je symbolem ukřižovaného a vzkříšeného Pána. Kříž, který stojí nad beránkem, se mnohdy mění v prapor se slovy „Pokoj vám" nebo „Aleluja".

Kříž – Je symbolem víry a vykoupení lidstva skrze ukřižovaného Ježíše Krista. Je také znamením odevzdanosti, protože nám připomíná toho, jenž se na kříži stal poslušným Otce až k smrti. Konečně je kříž znamením úcty, protože křesťané uctívají toho, který na

kříži zemřel. Podobně je kříž symbolem úcty k lidem za jejich mimořádné skutky (státní vyznamenání).

Ratolest (palmová) – Zelené větve různých stromů a keřů jsou symbolickým znamením úcty, slávy a nesmrtelnosti. Proto zástupy mávaly zelenými větvemi vstříc Kristu, když jel na oslátku do Jeruzaléma. Symbol palmové větvičky dnes označuje především mučednictví, věčný život, vítězství nad zlem a smrtí.

Prapor – Vlající prapor, který drží vzkříšený Kristus nebo jeho symbol – beránek, je znamením vítězství nad smrtí.

Vejce – Vejce, které obsahuje zárodek nového života, bylo odedávna symbolem plodnosti. Pro svůj jednoduchý tvar a životní sílu bývalo také symbolem dokonalosti a úplnosti. Křesťanství dalo tomuto symbolu nový obsah. Nový život rodící se z vejce připomíná vzkříšeného Ježíše vycházejícího z hrobu. */ www.vira.cz/*

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Ohlédnutí za dobou vánoční

Je Boží hod vánoční a odpoledne se v kostele Všech svatých schází lidé. Na první pohled to není nic neobvyklého, až na to, že není mše. Na dnešní den si totiž silůvští společně s ořechovskými farníky přichystali Živý betlém. Abych pravdu řekla, tak nejdříve se mi nechtělo opouštět teplo rodinného krbu, ale pak jsem nelitovala. Byla to velice příjemně strávená chvilka.

Roztomilý byl malý Ježíšek, který vůbec nezaplakal a při písničce „Chtíc aby spal.." sladce usnul. Potom nastoupili pastýři se živými jehňátky, což mnohého zvedlo z lavice, aby se přesvědčil, jestli jsou opravdové. Krásné sólo zazpívali malí pastýři a vůbec celé představení bylo podbarveno něžnými vánočními koledami, které si díky rozmnoženým textům v lavicích mohl se skupinou zpěváků a hudebníků zazpívat každý. Organizátoři budou rádi, když i do příštího Živého betlému se zapojí více ochotných lidí přinášející dary Ježíškovi - kaši, mléko, chléb, vánočku, jablka, ořechy, vejce,

zavinovačku, peřinku, botky… fantazii se meze nekladou.

A když se přeneseme o několik dní později, je tu svátek Tří králů. Jako tradičně pořádala naše farnost Vánoční koncert. Loni jsme měli pauzu, tak letos jsme se do toho opět obuli. Nejdříve to vypadalo, že nebudou účinkující, protože hodně lidiček onemocnělo a zúčastnit se nemohl tento rok ani tikovický sbor, ale nakonec nás bylo tolik, že jsme měli strach, že celý koncert bude hodně dlouhý…no možná i trošku delší byl. Mimo ořechovského chrámového sboru, děvčat z Gemini

a nejmenších dětí se nám představil Ekumenický sbor ze Silůvek, žesťové trio, varhanní skladby představil Zdeněk Gottvald z Brna a nechyběla ani krátká divadelní scénka. Tímto také všem účinkujícím děkujeme, že jsou ochotni ve svém volnu zpříjemnit ostatním část odpoledne svými dovednostmi a umem. */M.D./*

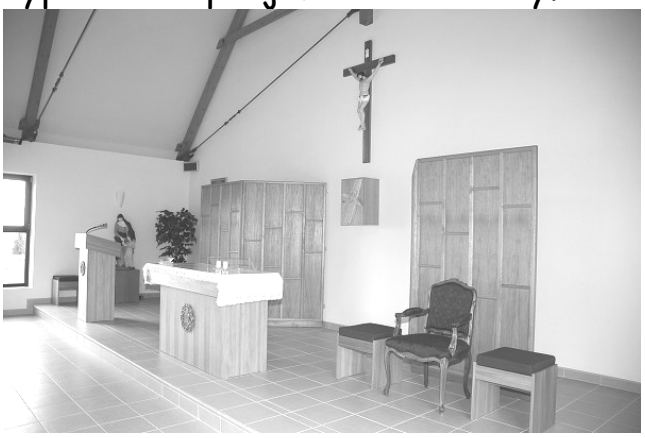
Vybudování kaple v Pršticích

V roce 2002 se zastupitelstvo obce, kterému předsedal Ing. Josef Zapletal, rozhodlo postavit novou hřbitovní kapli, která by sloužila k posledním rozloučením se zemřelými a zároveň pro konání církevních bohoslužeb.

Se stavbou bylo započato v létě 2002. Obec uvolnila na tuto stavbu přes 1 milion Kč, finanční dary od občanů vybrané třemi sbírkami činily cca 300.000,- Kč. Koncem roku 2002 se konaly volby a do zastupitelstva byli zvoleni zcela jiní zastupitelé. Bohužel stavba po volbách stagnovala. Po dobu dvou let stála hrubá stavba se zabedněnými okenními i dveřními otvory. Nové zastupitelstvo, kterému předsedal Ing. Jan Slavík, nemělo zájem se stavbou pokračovat.

Přes dva roky stavba kaple chátrala. Z iniciativy Ing. Zdeňka Čapka a pí. Marie Minaříkové došlo k dokončovacím pracím. S pracemi

se začalo v listopadu 2004, a to pouze díky obětavosti skupiny občanů, kteří se připojili k dokončení stavby, jak finančně, tak i svojí prací. Bez dále uvedených občanů by kaple nebyla v té době dostavená. Byli to Ing. Zdeněk Čapek, Ing. Karel Dobrovodský, p. Karel Dvořáček, Ing. Oldřich Chladil, manželé Minaříkovi, p. František Šembera, Ing. Josef Zapletal a manželé Mazalovi, kteří vypracovali projekt této stavby.

Veškeré práce kolem stavby probíhaly bez problémů a s nadšením, že se vytváří pro všechny spoluobčany hodnota, kterou snad každý ocení. Bohužel, uznání se od mnoha lidí nedostalo. Byly značné problémy se zprovozněním kaple po jejím dokončení, a to jak se zástupci obce, tak s římskokatolickou církví. Pro snazší jednání s obcí vzniklo Ekumenické sdružení občanů v čele s p. Milanem Červeným, které je nyní podle „Smlouvy o provozování kaple" provozovatelem a obec majitelem kaple. Ekumenické sdružení předalo obci dar v částce 2,289.661,- Kč, celková hodnota kaple a parkové úpravy včetně finančních prostředků od obce a sbírek činí 3,666.890,- Kč. Vybavení kaple nebylo součástí daru, ale je majetkem Ekumenického sdružení.

V roce 2006 se v kapli konaly pouze pohřby a několik málo bohoslužeb. Až teprve po volbách v roce 2006, kdy nastoupil do funkce nový starosta Ing. Karel Dobrovodský, se situace vyřešila a od 1. prosince 2006 se v kapli konají pravidelné bohoslužby církve římskokatolické. V letošním roce připravujeme žehnání této obecní kaple.

Mnohé těžkosti byly překonány a my jsme na tuto naši kapli velice hrdi. Byli bychom rádi, aby všichni ti, kteří nepřáli dobudování kaple a parkové úpravy kolem ní, se nyní zapojili a pomohli při rekonstrukci

hřbitova a celého jeho okolí. Od 11. listopadu 2007 máme povolenou sbírku a jakmile to počasí dovolí, bude s pracemi započato.

/Ekumenické sdružení občanů/

Oktáv modliteb za jednotu křesťanů

V letošním roce 2008 se opět potvrzuje, že ekumenické hnutí se zrodilo z modliteb mnoha křesťanů. V dobách, kdy spolupráce církví byla ještě velmi omezená, našli se ti, kteří se modlili a prosili za Ducha svatého, který dává prožívat krásu a hloubku bratrských vztahů a záblesky jednoty v Pánu Ježíši Kristu již na této zemi. Sté výročí modlitebního oktávu je vynikajícím svědectvím o touze těch, kteří začali práci na jednotě křesťanstva ze správného konce. Před sto lety se v New Yorku začali modlit za jednotu a založili tak novou modlitební iniciativu, která v různých podobách pokračuje dodnes. Je více než symbolické, že letošní program byl opět připraven v New Yorku a připomíná tak stoletou historii Týdne modliteb za jednotu křesťanů.

/Pavel Černý – předseda Ekumenické rady církví a Mons. František Radovský – delegát pro ekumenismus České biskupské konference /

Česká biskupská konference společně s Ekumenickou radou církví tento program Týdne modliteb za jednotu křesťanů vydala. Naše farnost se k nim také připojila - i my jsme přijali pozvání ke společným modlitbám. Oktáv začínal dne 18. ledna (svátek Panny Marie–Matky křesťanů) a končil 25. ledna (obrácení sv. Pavla). Jelikož se tato akce uskutečnila u nás ve farnosti poprvé, využili jsme připravených biblických úvah a modliteb na osm dní.

První den: Stále se modlete – *„V modlitbách neustávejte"*

(1 Te 5,17)

Druhý den: Stále se modlete a důvěřujte jen Bohu – *„Za všech okolností děkujte"*

(1 Te 5,18)

Třetí den: Neustále se modlete za proměnu srdce – *„Kárejte neukázněné, těšte malomyslné"*

(1 Te 5,14)

Čtvrtý den: Stále se modlete za spravedlnost – *„Hleďte, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem"*

(1 Te 5,15)

Pátý den: Modlete se vytrvale a s trpělivostí – *„Se všemi mějte trpělivost"*

(1 Te 5,14)

Šestý den: Stále se modlete za milost spolupráce s Bohem - *„Stále se radujte, v modlitbách neustávejte"*

(1 Te 5,16)

Sedmý den: Modlete se za naše potřeby – *„Ujímejte se slabých"*

(1 Te 5,14)

Osmý den: Stále se modlete, aby všichni byli jedno– *„Žijte mezi sebou v pokoji"*

(1 Te 5,13b)

Každý den našeho setkání se skládal ze čtení z Bible, komentáře na dané téma, modlitby na ten který den a také modlitby růžence.

….„V modlitbách neustávejme, s nadějí se radujme a za všech okolností děkujme Bohu."… */L.B./*

Vzpomínka na kněze – stavitele kostela

V neděli 2.3. 2008 vzpomeneme při mši svaté 250. výročí úmrtí tikovického faráře P. Matouše Leichmanna. Tento vzácný kněz přišel do naší farnosti v roce 1712 jako třicetiletý mladý muž a strávil zde velmi plodný život. Byl prvním obyvatelem nové fary, jejíž stavba byla dokončena na podzim v roce 1712. V průběhu dalších let již z vlastních peněz financoval stavbu chlévů, stodoly a všeho ostatního, co bylo v té době při venkovské faře potřeba.

V letech 1720 – 1725 řídil přestavbu kostela sv. Jiří, do té doby malého gotického kostelíku s klenbou jen v presbytáři. Velký vliv na farnost měl tehdejší majitel prštického panství Jan Felix Želecký, kanovník olomoucký a patron zdejšího kostela. Pouze s jeho vydatným finančním a materiálním přispěním se mohla přestavba kostela uskutečnit. Pravděpodobně měl i zásadní slovo při výběru architekta, významného brněnského stavitele Mořice Grimma, který postavil v Brně divadlo Reduta, řídil přestavbu minoritského kostela, katedrály sv. Petra a Pavla, dietrichštejnského paláce na Zelném trhu atd.

Tíhu každodenních starostí se stavbou však nesl na svých bedrech P. Leichmann. Ty způsobily jeho předčasné zešedivění, jak si postěžoval ve farní kronice. Velkou oporou mu byla jistě jeho matka Salomena Leichmannová, která s ním žila na faře, tam také v roce 1727 zemřela a byla pohřbena na zdejším hřbitově.

Dnes můžeme při vstupu do kostela sv. Jiří obdivovat krásnou barokní výzdobu interiéru a výborný vkus tikovického faráře. P. Leichmann má velkou zásluhu na provedení krásné

freskové výzdoby klenby kostela v roce 1747 a jeho posledním velkým činem bylo protažení hudebního kůru dopředu a zakoupení varhan v roce 1754. Vše pečlivě zapisoval do farní kroniky, proto máme tolik informací z této doby.

Dne 2. 3. 1758 tento milý kněz, rodák ze Senice, ve věku 76 let zemřel. Vděční farníci, pro které vybudoval krásný stánek Boží a vykonal pro ně tolik dobrého, nechali svého faráře pohřbít do hrobky před hlavní oltář. V matrice pohřbených ani ve farní kronice není tento údaj uvedený. Hrobka byla náhodně objevena ve 20. století a P. Lautrbach do kroniky zapsal, že s největší pravděpodobností patří P. Leichmannovi. Je známo, že kněží – stavitelé chrámů – bývali vždy pohřbeni v kostele na nejčestnějším místě v blízkosti hlavního oltáře, a v případě P. Leichmanna by mu tato pocta patřila dvojnásobně. */S.P./*

CESTOVNÍ OKÉNKO

Křepice u Hustopečí

Na okraji obce u lesíka najdete nově vybudovaný poutní areál. Je zde studánka sv. Gorazda s výbornou vodou, které se připisují léčivé účinky. Zbožná tradice říká, že se zde zastavili sv. Cyril a Metoděj při své misijní cestě. Jedná se o rozsáhlý přírodní poutní areál s původní kaplí sv. Floriána z r. 1858 založenou místním občanem Kašparem Rouzkem, do které byla o dva roky později umístěna také socha P. Marie, získaná od mlynáře z Měnína. Do nynější podoby byla kaple uvedena v r. 1970. V areálu je také kaple sv. Cyrila a Metoděje, poutavá křížová cesta z r. 2002, kterou zhotovil V. Tošnar z Křepic, socha Krista, patriarší kříž se sochami sv. Cyrila a Metoděje (všechny tři sochy z roku 2003 zhotovil řezbář J. Homolka z obce Jámy u Žďáru). Pouť s účastí 700 – 800 poutníků se koná v neděli blíže svátku sv. Cyrila a sv. Metoděje (5.7.) v 15 hodin. Avšak návštěva tohoto místa a rozjímání vás občerství i kdykoliv během roku.

/z knihy Františka Odehnala Poutní místa Moravy a Slezska/

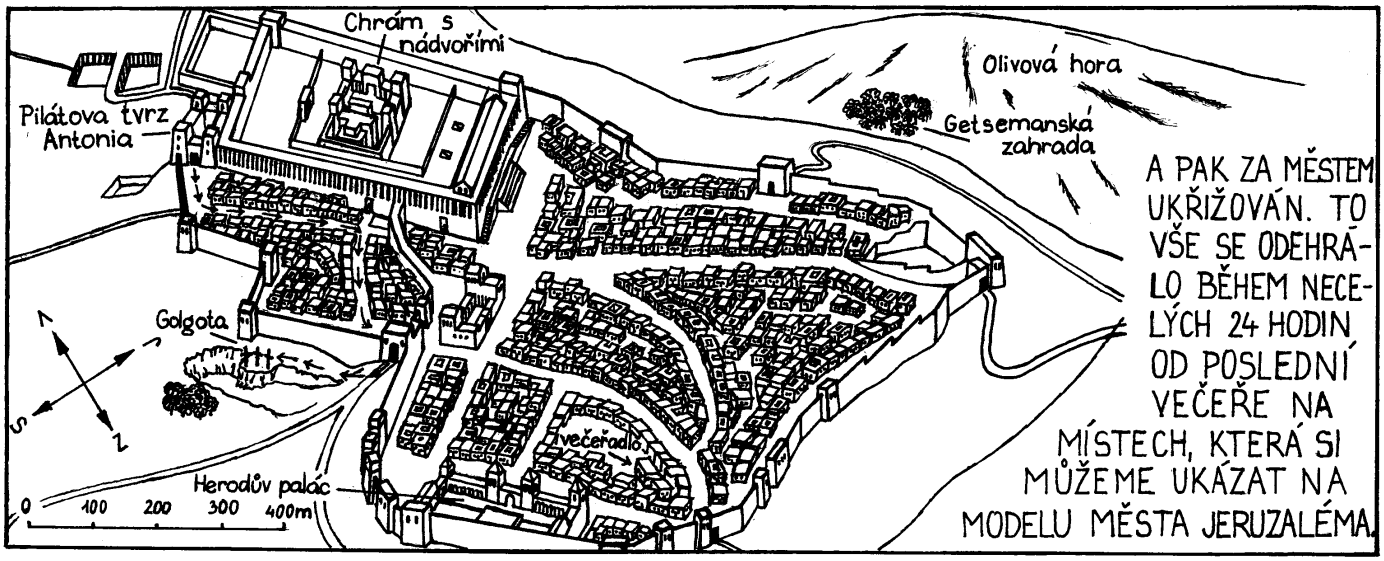
OKÉNKO PRO DĚTI

Ahoj děti!

V dnešním čísle Peregrínka vám přinášíme komiks „Co se stalo o Velikonocích" od neziskové organizace Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje (dříve Tiskový apoštolát FATYM). Tento i další kreslené seriály s náboženskou tématikou najdete na stránkách www.fatym.com

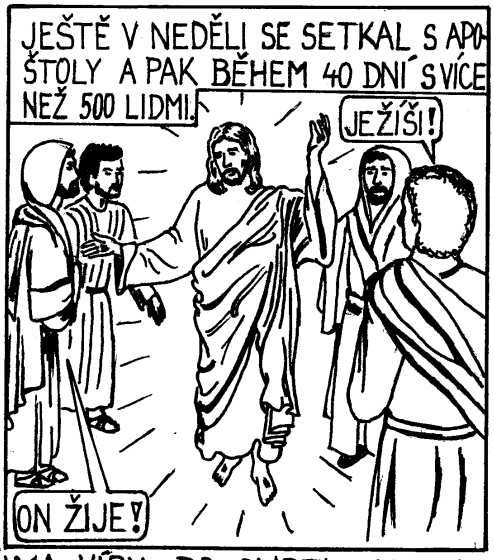

ZELENÝ ČTVRTEK VEČER, POSLEDNÍ VEČEŘE.
PŘI HOSTINÁCH SE TEHDY LEŽELO NA LEHÁTKÁCH.
HOŘKÉ BYLINY
PEČENÝ BERÁNEK
NEKVAŠENÝ CHLÉB
UŽ I UČEDNÍCI POCHOPILI, ŽE JDE DO TUHÉHO.
JEDEN Z VÁS MĚ ZRADÍ!
BUDU TO JÁ?
SNAD NE JÁ?
JIDÁŠ NEŘÍKAL NIC, ALE POTICHU Z VEČEŘADLA ZMIZEL.
30 STŘÍBRNÝCH, TO SNAD ZA TO STOJÍ!?
JEŠTĚ NEŽ OPUSTILI VEČEŘADLO VZAL JEŽÍŠ NEKVAŠENÝ CHLÉB A KALICH S VÍNEM...
TOTO JE MÉ TĚLO...
TO JE MÁ KREV...
TO ŽASNU!
TO KONEJTE NA MOU PAMÁTKU!
PAK VYŠLI DO NOCI, DO ZAHRADY GETSEMANY POD OLIVOVOU HORU, KDE SE JEŽÍŠ MODLIL -VĚDĚL CO HO ČEKÁ,
NA ČELE MU STÉKALY KRŮPĚJE POTU A KRVE.
OTČE, AŤ SE STANE, JAK CHCEŠ TY!
VŠICHNI JEŽÍŠOVI PŘÁTELÉ SE ROZUTEKLI, KDYŽ SE V ZAHRADĚ OBJEVILI VOJÁCI S JIDÁŠEM.
HNI SEBOU!
A PAK UŽ VŠE BRALO RYCHLÝ SPÁD.
V NOCI VYSLÝCHÁN
RÁNO SOUZEN ŘÍMSKÝM PROKURÁTOREM PILÁTEM
BIČOVÁN
TAK TEĎ SEŠ KRÁLŮ KRÁL!
KORUNOVÁN TRNÍM PRO LEGRACI VOJÁKŮM

JIŽ TEĎ HO MŮŽEME VIDĚT OČIMA VÍRY. PO SMRTI MU STANEME TVÁŘÍ V TVÁŘ. BUDE SETKÁNÍ S JEŽÍŠEM SETKÁNÍM S PŘÍTELEM, NA KTERÉ SE MŮŽEME TĚŠIT?

OZNÁMENÍ

➤ Farnost Ořechov chystá víkend pro ministranty plný her a zábavy na faře v Rychtářově u Vyškova ve dnech 29. 2.- 2. 3. 2008. Ve stejném termínu a na stejném místě bude probíhat soustředění skupiny Gemini. Přihlásit se můžou i ostatní děti naší farnosti. Informace získáte na tel. čísle 731 479 254 – Markéta Dudíková.

➤ Dne 1. března ve 13:30 se bude v katedrále sv. Petra a Pavla konat děkovná mše svatá za povolání sestry Rufine z misijní rodiny Donum Dei. Brněnská komunita sester provozuje na Petrově (bývalý M-Klub) restauraci L´Eau Vive – Živá voda.

➤ Širokou nabídku duchovních obnov, katechezí, exercicií pro všechny věkové kategorie nabízí Duchovní centrum sv. Františka z Pauly ve Vranově. Informace u sestry Zdislavy Noskové na tel. čísle 541 239 264 nebo na www.dc-vranov.katolik.cz

➤ Moravsko-slezská křesťanská akademie srdečně zve na přednášku Prof. PhDr. Vladimíra Smékala Křesťanský životní styl, která se koná v úterý 4.3.2008 v 18 hodin v přednáškovém sále kurie – Petrov 2. Více informací na www.mska.biz

➤ Společenství Modlitby matek v naší farnosti budou probíhat opět ve středy v 17 hodin ve farní budově v Ořechově. Nově příchozí jste srdečně zváni 13.2., 20.2., 27.2., 5.3., 12.3., 19.3., 2.4., 16.4., 30.4., 14.5., 28.5., 11.6.

➤ Farní knihovna sv. Zdislavy v Ořechově nabízí zajímavé knižní tituly, přijďte si vybrat každou 1. a 3. neděli v měsíci po mši sv. do 10:30 hodin.

➤ V jarních měsících budou prováděny dokončovací práce v „Růžové zahradě" a dokončení křížové cesty Sedmibolestné Panny Marie. Kdo budete mít možnost, uvítáme pomoc při závěrečném úklidu a přípravách na slavnost žehnání.

➤ Příští číslo časopisu Peregrínek by měl s Boží pomocí vyjít 15. června.

Ať zmrtvýchvstalý Kristus naplní váš život pokojem a radostí! Požehnané Velikonoce přeje

redakce

Zpravodaj pro farníky obcí Hajany, Ořechov, Prštice, Radostice, Silůvky a Tikovice vydává Farní úřad Tikovická 24, 664 44 Ořechov. Neprodejné. Vychází pro vnitřní potřebu. Kontakt: peregrinek@email.cz, farnostorechov@seznam.cz, tel.: 547 225 547